FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT DÁMASO RUIZ-JARABO COLOMER

föredraget den 16 september 1997 *

1. Bakgrunden till det föreliggande målet är att bolaget John Deere Limited (nedan kallat John Deere) har överklagat förstainstansrättens dom av den 27 oktober 1994 i målet Deere mot kommissionen [1] (nedan kallad den överklagade domen). Genom denna dom ogillades den talan om ogiltigförklaring som John Deere hade väckt mot kommissionens beslut 92/157/EEG [2] (nedan kallat det kritiserade beslutet) där kommissionen förklarade att UK Tractor Registration Exchange utgjorde en överträdelse av artikel 85.1 i EEG-fördraget, eftersom det ledde till ett utbyte av information som gjorde det möjligt för varje traktortillverkare att få kännedom om de olika konkurrenternas försäljning samt om återförsäljarnas import och försäljning.

I — Faktiska omständigheter och förfarande

2. Förstainstansrätten redogjorde för de faktiska omständigheterna i denna tvist i punkt 1—18 i den överklagade domen. Jag kommer i fortsättningen att lägga fram dessa omständigheter enligt en något annorlunda systematik.

3. För att ett fordon skall kunna användas på allmänna vägar i Förenade kungariket skall det registreras vid Department of Transport. Ansvaret för registrering åvilar Local Vehicles Licensing Offices (nedan kallade LVLO) som är ungefär sextio till antalet. Registreringen av fordon regleras genom ministerieföreskrifter avseende förfarandet, kallade "Procedure for the first licensing and registration of motor vehicles". Enligt dessa föreskrifter skall en särskild blankett, nämligen blankett V55, användas för ansökan om registrering av ett fordon.

4. Blankett V55 innehåller ett stort antal uppgifter om försäljning av fordon. Inom sektorn för jordbrukstraktorer beslutade tillverkarna och importörerna att på grundval av dessa uppgifter inrätta ett informationssystem, kallat "UK Agricultural Tractor Registration Exchange" (nedan kallat Exchange) som skulle göra det möjligt att få kännedom om de olika tillverkarnas försäljning samt om återförsäljarnas försäljning och import. Tillämpningen av detta avtal upphörde år 1988 men år 1990 slöt vissa av de

* Originalspråk: spanska.

1 — Förstainstansrättens dom av den 27 oktober 1994 i mål T-35/92, Deere mot kommissionen (REG 1994, s. II-957).

2 — Kommissionens beslut 92/157/EEG av den 17 februari 1992 om ett förfarande vid tillämpningen av artikel 85 i EEG-fördraget (IV/31.370 och 31.446 — UK Agricultural Tractor Registration Exchange) (EGT L 68, s. 19).

företag som hade deltagit i avtalet, bland andra John Deere, ett nytt informationsavtal kallat "UK Tractor Registration Data System" (nedan kallat Data System).

5. I princip kunde vilken tillverkare eller importör av jordbrukstraktorer som helst i Förenade kungariket ansluta sig till Exchange och till Data System. Antalet avtalsparter har varierat under målets handläggning på grund av omstrukturering inom sektorn. Vid tidpunkten för anmälan av Exchange omfattades åtta tillverkare, däribland John Deere, av avtalet. Dessa åtta tillverkare var de viktigaste ekonomiska aktörerna inom sektorn, eftersom de enligt kommissionen behärskade 87—88 procent av marknaden för jordbrukstraktorer i Förenade kungariket, medan resten av marknaden delades upp mellan flera små tillverkare.

6. Organisationen av detta system för utbyte av information ankom på Agricultural Engineers Association Limited (nedan kallad AEA), en branschsammanslutning öppen för alla tillverkare och importörer av jordbrukstraktorer i Förenade kungariket som vid tidpunkten för de faktiska omständigheterna hade närmare 200 medlemmar, bland vilka man särskilt bör nämna Case Europe Limited, John Deere, Fiatagri UK Limited, Ford New Holland Limited, Massey-Ferguson (United Kingdom) Limited, Renault Agricultural Limited, Same-Lamborghini (UK) Limited och Watveare Limited.

De uppgifter som ingick i blankett V55 skulle behandlas av ADB-företaget Systematics International Group of Companies Limited (nedan kallat SIL) till vilket Förenade kungarikets transportministerium överlämnade de uppgifter som insamlats i syfte att registrera jordbrukstraktorer. SIL fakturerade var och en av avtalsparterna kostnaderna för sina tjänster, i enlighet med individuella kontrakt mellan SIL och dessa parter.

7. Innehållet i Exchange utgjordes av uppgifterna i blankett V55 och av användningen av dessa uppgifter inom ramen för informationsavtalet. John Deere och kommissionen var av olika uppfattning i detta avseende, vilket framgår av punkt 8—17 i den överklagade domen.

8. Enligt John Deere finns det fem olika versioner av blankett V55, numrerade V55/1—V55/5, som beskrivs i de ovannämnda föreskrifterna för förfarandet. Blanketterna V55/2 och V55/4, som endast användes av British Leyland, används inte längre medan blankett V55/3, som är avsedd för det fall att blankett V55/1 går förlorad eller blir stulen, skall fyllas i för hand. I det föreliggande fallet rör det sig följaktligen endast om modellerna 1 och 5.

9. Enligt kommissionen finns det två huvudsakliga blankettyper: å ena sidan blankett

V55/1—V55/4 som ifylls i förväg av tillverkarna och importörerna med ensamrätt och används av återförsäljarna för att registrera de fordon som levereras till dem, och å andra sidan blankett V55/5 som är avsedd för parallellimport.

10. Enligt John Deere är kommissionens beskrivning vilseledande. Blankett V55/5 används dels vid den första registreringen av begagnade fordon i Förenade kungariket, dels när fristående importörer importerar fordon till Förenade kungariket.

11. John Deere anser att endast blankett V55/1, vars baksida skall fyllas i av den som uppges vara fordonets innehavare, det vill säga kunden eller ägaren, redan har "förhandsifyllts" på framsidan av fordonets tillverkare eller importör. Med undantag för de uppgifter som återfinns på blankettens nedre del kopieras de uppgifter som anges på den första sidan av blankett V55/1 över på blad 2. Den nedre delen av detta blad är avsedd för statistiskt bruk. Den kan fyllas i frivilligt av den som uppges vara fordonets innehavare. Även om denna inte skulle fylla i den statistiska delen, begärs i de ovannämnda ministerieföreskrifterna att den återförsäljare som säljer fordonet anger sin kunds postnummer. Blanketten sänds vidare till områdets behöriga LVLO som tar isär de två bladen. LVLO sänder det första bladet till Driver and Vehicle Licensing Center (nedan kallat DVLC) som godkänner fordonet för trafik. Det andra bladet sänds — fortfarande enligt ministerieföreskrifterna — till det ADB-företag som handelssektorn har angett för myndigheten beträffande var och en av de stora fordonskategorierna. I fråga om jordbrukstraktorer rör det sig om SIL.

12. John Deere hävdar dessutom att blankett V55/5 används vid all försäljning som inte sker utan mellanhand. Till skillnad från vad svaranden har hävdat gör blanketten det inte möjligt att särskilja parallellimport. SIL använder uppgifterna i blanketten tills denna förstörs, utan att de någonsin direkt skickas till avtalsparterna.

13. Enligt kommissionen innehåller blanketten följande uppgifter, vilket klaganden har ifrågasatt på vissa punkter:

— Märke (tillverkare).

— Modell-, serie- och ramnummer: John Deere anser att påståendet i den tredje strecksatsen i punkt 14 i det kritiserade beslutet är bristfälligt och oprecist i detta

avseende. Enligt John Deeres uppfattning finns dessa uppgifter endast för SIL:s interna bruk för att undvika dubbelregistrering; SIL ställer inte fordonens serienummer till parternas förfogande. Närmare bestämt registrerar SIL uppgifterna rörande serienummer (eller ramnummer), men enligt systemet till följd av den första anmälan meddelas dessa inte till parterna i Exchange, eftersom det avtalades om att SIL från och med den 1 september 1988 inte längre skulle skicka registerblanketten till parterna.

— Ursprunglig återförsäljare och försäljare (kodnummer, namn, adress och postnummer). Enligt John Deere, vars påståenden SIL har bekräftat på denna punkt och i motsats till vad som anges i fjärde strecksatsen i punkt 14 i det kritiserade beslutet, för SIL inte in återförsäljarens namn, adress och postnummer i sin databas. Dessutom registreras den ursprungliga återförsäljarens kodnummer (ruta 54) endast när det saknas uppgift om återförsäljarens kodnummer (ruta 61).

— Fullständigt postnummer för fordonets angivna innehavare.

— Den angivna innehavarens namn och adress: enligt John Deere, och i motsats till vad som anges i sjunde strecksatsen i punkt 14 i det kritiserade beslutet, kopierar SIL inte namnet på och adressen till fordonets innehavare från blankett V55. Bolaget har i detta avseende bekräftat att även om dessa uppgifter kan finnas på sida 3 i blankett V55, som är den enda sida som sänds till SIL, registreras dessa inte i något fall av SIL, vilket innebär att de inte meddelas till avtalsparterna.

14. Enligt John Deere är det följande uppgifter som SIL använder och som, enligt vad företaget har förklarat, endast hänför sig till registrering och inte till försäljning:

— fordonets märke (ruta 18),

— fordonets modell (ruta 21),

— beskrivning av fordonets karosseri (ruta 23),

— koncessionär (ruta 61),

— postdistrikt för fordonets angivna innehavare (ruta 70), och

— datum då SIL mottagit det andra bladet.

— Uppgifterna avseende försäljning som genomförts av återförsäljarna i varje parts distributionsnät, särskilt återförsäljarnas import till och export från sina respektive områden. På detta sätt blir det möjligt att identifiera import och export mellan de olika områden som tilldelats återförsäljarna och att jämföra denna försäljningsverksamhet med den försäljning som återförsäljarna genomför inom sina egna områden.

15. Enligt kommissionens uppfattning hör de uppgifter som sänds till avtalsparterna till följande tre olika grupper:

— De samlade uppgifterna om sektorn: sektorns totalförsäljning, med eller utan indelning per drivkraft och typen av dragkraft. Dessa uppgifter finns tillgängliga årsvis, kvartalsvis, månadsvis eller veckovis.

— Försäljningsuppgifterna för var och en av parterna: antalet sålda enheter per tillverkare och dennes marknadsandel i olika geografiska områden: Förenade kungariket i sin helhet, region, grevskap samt återförsäljares område, vilket anges med hjälp av de postdistrikt som ingår i det. Dessa uppgifter finns tillgängliga för perioder av en månad, ett kvartal eller ett år (i detta fall för de senaste tolv månaderna, ett kalenderår eller för andra perioder av tolv månader).

16. Vidare tillhandahöll SIL enligt kommissionen fram till den 1 september 1988 avtalsparterna kopior av blankett V55/5 som hade använts av fristående importörer. Från och med det datumet meddelade SIL dem endast de uppgifter som hade erhållits från denna blankett. Enligt kommissionens uppfattning gör detta det emellertid möjligt att utpeka import som härrör från andra gemenskapsländer, huvudsakligen genom serienumret.

17. John Deere anser för sin del att Data System, som började tillämpas år 1990, möjliggör att SIL förser avtalsparterna med uppgifter som hör till fyra olika klasser:

— De samlade uppgifterna om sektorn: var och en av parterna kan erhålla uppgifter om de sammanlagda registreringarna inom sektorn, antigen utan någon uppdelning av produkterna per modell eller

med en indelning per drivkraft eller typen av dragkraft, enligt Förenade kungariket i sin helhet eller enligt var och en av de tio regioner som har definierats av jordbruks-, fiske- och livsmedelsministeriet (nedan kallat MAFF), enligt sättet som marken brukas, enligt grevskap, enligt dess egna återförsäljares område och enligt postdistrikt. Dessa försäljningsuppgifter kan analyseras på en månatlig eller veckovis basis.

— Företagets egna försäljningsuppgifter: SIL kan tillhandahålla sina medlemmar "skräddarsydda" listor över deras sammanlagda individuella försäljning samt över deras försäljning uppdelad enligt modell, i Förenade kungariket, enligt MAFF:s regioner, enligt sättet att använda mark, per grevskap, dess egna återförsäljares område och per postdistrikt. SIL kan dessutom förse varje tillverkare individuellt med sammanlagda uppgifter eller uppgifter indelade per modell om försäljning som en återförsäljare har genomfört inom sitt område eller om en återförsäljares totalförsäljning utan att ange försäljningsställe. Dessa uppgifter kan lämnas månatligen. Enligt John Deere skall det preciseras att även om det i punkt 26 i det kritiserade beslutet exakt beskrivs vilka uppgifter som kan lämnas inom ramen för detta, skall uttrycken återförsäljarnas "import" och "export" tolkas så, att det förstnämnda uttrycket avser försäljningar som har genomförts av andra återförsäljare i ett område som omfattas av en viss koncession och det andra uttrycket försäljningar som en återförsäljare har genomfört utanför sitt eget område. Dessa uttryck, som kan ge upphov till förväxling, avser inte i något fall import som härrör från andra medlemsstater eller export till dessa länder. Systemet har således inte till syfte att följa parallellimport. Klaganden har emellertid gjort gällande att den framställning som kommissionen har gjort kan vara missvisande. Systemet innebär att endast några av avtalsparterna får uppgifter om totalförsäljningen till kunder som är etablerade inom en återförsäljares område, utan angivande av identiteten hos den återförsäljare som har genomfört försäljningen, samt om en återförsäljares totalförsäljning till kunder som är etablerade inom hans område.

— Uppgifter om enskilda konkurrenters försäljning: SIL kan lämna uppgift om en viss konkurrents totalförsäljning med eller utan uppdelning enligt modell enligt hela Förenade kungariket, enligt MAFF:s regioner, enligt sättet som marken brukas, enligt grevskap, enligt återförsäljarnas område och enligt postdistrikt. Dessa uppgifter lämnas månatligen.

— Uppgifter som erhålls från blankett V55: ramnummer och datum för registrering av var och en av traktorerna av det märke som har sålts i Förenade kungariket. Dessa uppgifter lämnas månatligen. Avsikten med dem är att göra det möjligt att kontrollera yrkanden som avser garanti och rabatt.

18. AEA anmälde den 4 januari 1988 Exchange till kommissionen, varigenom det inrättades ett system för utbyte av information på grundval av uppgifter om registrering av jordbrukstraktorer för att i huvudsak erhålla ett icke-ingripandebesked och i andra hand ett enskilt undantag. Nämnda informationsavtal ersatte ett tidigare avtal från år 1975 som inte hade anmälts till kommissionen. Kommissionen fick kännedom om Exchange år 1984 i samband med vissa undersökningar som en följd av en anmälan om hinder för parallellimport.

19. Kommissionen sände den 11 november 1988 ett meddelande om anmärkningar till AEA, till var och en av de åtta parterna i Exchange och till SIL. Parterna i Exchange beslutade den 24 november 1988 att lägga ned systemet. Vid ett förhör vid kommissionen hävdade de, särskilt med stöd av en studie som hade genomförts av professor Albach vid Berlin Science Center, att de uppgifter som lämnats hade haft en positiv inverkan på konkurrensen. Den 12 mars 1990 anmälde de fem avtalsparterna — däribland John Deere — till kommissionen ett nytt informationsavtal, Data System, och förband sig att inte använda det nya systemet innan kommissionen besvarat deras anmälan.

20. Beslut 92/157 har följande innehåll:

— Kommissionen fastställde att informationsavtalet avseende uppgifter om registrering av jordbrukstraktorer innebar en överträdelse av artikel 85.1 i fördraget "genom att leda till ett utbyte av information som gör det möjligt för samtliga tillverkare att få kännedom om de olika konkurrenternas försäljning och om återförsäljarnas import och försäljning" (artikel 1).

— Kommissionen avslog ansökan om undantag med stöd av artikel 85.3 i fördraget (artikel 2).

— Kommissionen ålade AEA och avtalsparterna att upphöra med överträdelsen, om de ännu inte hade gjort det, och att i framtiden avstå från avtal eller samordnade förfaranden som kan ha likadant eller liknande syfte eller resultat (artikel 3).

21. John Deere inlämnade klagomål mot kommissionens beslut vid förstainstansrätten genom att väcka en talan om ogiltigförklaring som ogillades i sin helhet genom domen i målet Deere mot kommissionen. John Deere har den 13 januari 1995 överklagat domen.

II — Grunderna för överklagande

22. John Deere har yrkat att förstainstansrättens dom skall upphävas och har till stöd för detta åberopat följande åtta grunder:

— motstridig och otillräcklig motivering,

— oriktig tillämpning av artikel 85.1 i fördraget på avtalet.

— oriktig beteckning av marknaden för jordbrukstraktorer i Förenade kungariket som ett stängt oligopol,

— oriktig tillämpning av artikel 85.1 vad gäller konkurrensen mellan producenter,

— oriktig tillämpning av artikel 85.1 på AEA:s möten,

— oriktig tillämpning av artikel 85.1 vad gäller begränsning av konkurrensen inom ett och samma märke,

— oriktig tillämpning av artikel 85.1 vad gäller inverkan på handeln mellan Förenade kungariket och de övriga medlemsstaterna, och

— otillbörlig vägran att tillämpa artikel 85.3.

23. Innan jag undersöker var och en av dessa grunder anser jag det vara nödvändigt att göra en allmän reflexion över de kriterier som domstolen har fastställt vad avser upptagande till sakprövning av överklaganden av förstainstansrättens domar.

24. Med utgångspunkt från artikel 51 första stycket i EG-stadgan för domstolen, som utvecklar artikel 168a.1 i EG-fördraget, och i artikel 112.1 c i rättegångsreglerna har domstolen progressivt fastställt kriterierna för att ett överklagande skall tas upp till sakprövning.

För det först har domstolen utarbetat en fast rättspraxis [3] enligt vilken ett överklagande skall innehålla precisa uppgifter om vilka delar som klandras i den dom som begärs bli upphävd och om de rättsliga argument som åberopas till stöd därför. Ett överklagande som endast innehåller upprepningar eller återgivanden av grunder och argument i den lydelse som redan framförts vid förstainstansrätten, bland dem sådana som förstainstansrätten uttryckligen inte har godtagit, uppfyller inte detta krav. Ett sådant överklagande är i själva verket endast en begäran om omprövning av den ansökan som ingivits till förstainstansrätten, vilket enligt artikel 49 i EG-stadgan för domstolen faller utanför domstolens behörighet.

För det andra har domstolen ansett att överklagandet endast kan avse en prövning av om en rättsregel har överträtts och inte någon form av bedömning av de faktiska omständigheterna. Domstolen har i enlighet med detta ansett att förstainstansrättens bedömning av den framlagda bevisningen inte utgör en rättsfråga som skall prövas inom ramen för ett överklagande, utom då dessa omständigheter har förvrängts eller då de innehållsmässiga felaktigheterna beror på handlingarna i det aktuella målet. Domstolen är inte behörig att undersöka den bevisning som förstainstansrätten har godtagit till stöd för de faktiska omständigheterna, förutsatt att dessa har erhållits på ett regelrätt sätt och de allmänna rättsreglerna och-principerna i fråga om bevisbörda och bevisprövning har följts. Domstolen är däremot behörig att göra en kontroll av dessa faktiska omständigheters rättsliga beskaffenhet och de rättsliga slutsatser som förstainstansrätten drog av dessa. [4]

Avslutningsvis fastslås i denna rättspraxis relativt strikta kriterier avseende upptagande till sakprövning av överklaganden, för att hindra att överklagandet faktiskt omvandlas till en ny bedömning av de faktiska omständigheterna i målet och för att undvika att förstainstansrättens bedömning av de faktiska omständigheterna ifrågasätts.

25. Enligt min uppfattning är det i konkurrensmål som grundas på kommissionens beslut — såsom generaladvokat Jacobs har föreslagit [5] — tillrådligt att välja en mer restriktiv tolkning av kriterierna för upptagande till sakprövning av överklaganden och i synnerhet av artikel 51 i stadgan enligt vilken ett överklagande till domstolen skall vara begränsat till rättsfrågor. I dessa mål granskar förstainstansrätten nämligen ett kommissionsbeslut som innehåller en redogörelse av de faktiska omständigheterna i tvisten och gör en rättslig bedömning. Förstainstansrätten, som antingen begränsar sig till kommissionens uppgifter eller gör nya undersökningar, fastställer de faktiska omständigheterna; domstolen skall hålla sig

3 — Se bland annat beslut av den 26 april 1993 i mål C-244/92 P, Kupka-Floridi mot ESK (REG 1993, s. I-2041), av den 26 september 1994 i mål C-26/94 P, X mot kommissionen (REG 1994, s. I-4379), av den 17 oktober 1995 i mål C-62/94 P, Turner mot kommissionen (REG 1995, s. I-3177), och dom av den 24 oktober 1996 i mål C-73/95 P, Viho mot kommissionen (REG 1996, s. I-5457), punkterna 25 och 26.

4 — Dom av den 2 mars 1994 i mål C-53/92 P, Hilti mot kommissionen (REG 1994, s. I-667), och av den 6 april 1995 i de förenade målen C-241/91 P och C-242/91 P, RTE och ITP mot kommissionen (REG 1995, s. I-743); beslut av den 17 september 1996 i mål C-19/95 P, San Marco mot kommissionen (REG 1996, s. I-4435), punkt 39.

5 — Generaladvokaten Jacobs förslag till avgörande i det ovannämnda målet Hilti mot kommissionen, punkterna 8— 12 och 46— 49.

till dessa omständigheter inom ramen för ett överklagande, eftersom förstainstansrättens uppgift skulle undergrävas, om domstolen på klagandenas begäran skulle ha att granska de faktiska omständigheterna i förstainstansrättens domar.

Jag kommer i fortsättningen att undersöka var och en av de grunder för överklagande som John Deere har åberopat, med beaktande av de strikta kriterier för upptagande till sakprövning som jag just nämnde. Tillämpningen av dessa kriterier är av särskild betydelse vid förevarande överklagande där klaganden ofta har framfört likadana argument som vid förstainstansrätten och vid flera tillfällen har begränsat sig till att ifrågasätta förstainstansrättens fastställelse av de faktiska omständigheterna utan att närmare ange rättsfrågor som är relevanta för överklagandet.

A — *Motstridig och otillräcklig motivering*

26. Klaganden anser i fråga om motstridig motivering att förstainstansrätten har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att i punkterna 39 och 40 i den överklagade domen ha undersökt rättsenligheten av Exchange i stället för Data System trots att de företag som anmälde det sistnämnda systemet hade förbundit sig att avstå från att delta i Exchange.

27. Talan kan inte bifallas på denna grund, eftersom den hänför sig till en faktisk omständighet som förstainstansrätten har avgjort och som inte kan ifrågasättas vid ett överklagande. Förstainstansrätten ansåg nämligen att det kritiserade beslutet på goda grunder innehöll en undersökning av rättsenligheten av Exchange och Data System, eftersom alla de företag som var parter i det förstnämnda systemet inte hade anslutit sig till det andra systemet och eftersom anmälan av Exchange inte hade tagits tillbaka.

28. Vad gäller motiveringens otillräcklighet har John Deere framfört två argument. För det första anser klaganden att förstainstansrätten har gjort sig skyldig till ett fel genom att i punkt 40 i den överklagade domen anse att det kritiserade beslutet är tillräckligt motiverat vad gäller Data Systems rättsenlighet genom att otillbörligen extrapolera övervägandena avseende Exchange trots att det finns olikheter mellan de två systemen. Inte heller detta argument som klaganden har framfört kan godtas som grund för överklagande, eftersom man därigenom ifrågasätter en faktisk omständighet som förstainstansrätten på ett slutgiltigt sätt har fastslagit i sin dom, nämligen likheter och skillnader mellan de uppgifter som har tillhandahållits inom ramen för Exchange respektive Data System.

29. För det andra anser klaganden att förstainstansrätten inte i tillräcklig utsträckning har motiverat skälet till varför den ansåg det berättigat att kommissionen använde kriteriet avseende tio traktorer som

sålts för ett visst område, för en viss typ av produkt eller för en viss tidsrymd som en tröskel under vilken det föreligger en risk för att uppgifterna, trots att de läggs fram som en sammanställning, gör det möjligt att få kännedom om den exakta storleken av en viss konkurrents eller alla konkurrenters försäljningsvolym. John Deere anser att detta kriterium avseende tio försålda enheter är mycket restriktivt, eftersom inlämnandet av uppgifter blir mycket försenat i de små försäljningsområdena.

30. Klagandens argument kan inte godtas. Enligt domstolens rättspraxis skall domstolens kontroll av invecklade ekonomiska bedömningar som ingår i kommissionens beslut rörande konkurrens i grund och botten begränsas till en granskning av att det inte föreligger något uppenbart bedömningsfel eller maktmissbruk. [6] Bestämningen av det kriterium som utgör hinder för att få exakt kännedom om konkurrenternas försäljning utgör utan tvivel en invecklad ekonomisk bedömning. Förstainstansrätten avgjorde i punkt 92 i den överklagade domen att kommissionen, med beaktande av marknadens kännetecken och den utbytta informationens beskaffenhet, inte hade gjort sig skyldig till något uppenbart bedömningsfel genom att använda kriteriet avseende tio försålda enheter. Genom att göra en uttömmande undersökning av de faktiska omständigheterna i konkurrensmålen har förstainstansrätten en bra möjlighet att genomföra den domstolskontroll som utgör det minimikrav som föreskrivs i gemenskapernas rättspraxis i samband med ekonomiska bedömningar som ingår i kommissionens beslut. Jag anser att förstainstansrättens kontroll av dessa bedömningar, som alltid har ett nära samband med de faktiska omständigheterna i tvisten, i princip inte skall utgöra föremål för ett överklagande.

31. På grund av det nyssnämnda anser jag att överklagandet delvis inte kan prövas på denna grund och att de argument som kan tas upp till sakprövning inte kan godtas.

B — *Oriktig tillämpning av artikel 85.1 i fördraget på avtalet*

32. John Deere anser att förstainstansrätten har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att i punkt 66 i den överklagade domen konstatera att det förelåg ett uttryckligt eller åtminstone tyst samförstånd mellan avtalsparterna för att avgränsa sina återförsäljares försäljningsområden i enlighet med postdistrikten i Förenade kungariket.

33. Överklagandet kan inte prövas på denna grund, eftersom den innehåller likadana argument som de som John Deere framförde vid förstainstansrätten och utgör ett ifrågasättande av de faktiska omständigheter som på ett slutgiltigt sätt har fastställts i den överklagade domen. Förstainstansrätten ansåg nämligen bevisat att det förelåg en åtminstone tyst överenskommelse mellan de berörda ekonomiska aktörerna avsedd att

6 — Dom av den 11 juli 1985 i mål 42/84, Remia m. fl. mot kommissionen m. fl. (REG 1985, s. 2545; svensk specialutgåva, häfte 8), punkt 34, och generaladvokaten Jacobs förslag till avgörande i det ovan nämnda målet Hilti mot kommissionen, punkt 9.

genom en hänvisning till postnummersystemet i Förenade kungariket avgränsa försäljningsområdena, samt att det förelåg en institutionell ram som gjorde det möjligt att genom AEA och SIL genomföra ett utbyte av information mellan aktörerna.

34. Överklagandet kan således inte prövas på denna grund.

C — *Den oriktiga beteckningen av marknaden för jordbrukstraktorer i Förenade kungariket som ett stängt oligopol*

35. Klaganden anser med denna grund att förstainstansrätten, genom att beteckna den brittiska marknaden för jordbrukstraktorer som ett stängt oligopol har gjort sig skyldig till följande fem fel:

— ofullständig och otillräckligt motiverad bedömning av den relevanta marknaden,

— avsaknad av en undersökning av det expertutlåtande som lagts fram av John Deere,

— förstainstansrättens konstateranden är materiellt felaktiga,

— oriktig definition av den relevanta geografiska marknaden, och

— avsaknad av konkurrensbegränsning.

36. Enligt John Deere består det första fel som förstainstansrätten begick i bedömningen av kännetecknen hos den brittiska marknaden för jordbrukstraktorer i att den inte beaktade tre oundgängliga omständigheter, nämligen priskonkurrensen, produktutvecklingen tack vare forskning och teknologisk utveckling och köpkraften hos traktortillverkarnas kunder.

Detta argument kan inte godtas. Såsom kommissionen har påpekat i sitt svaromål, beaktade förstainstansrätten i den överklagade domen dessa tre faktorer som John Deere har framfört men vidhöll att kommissionen inte hade gjort sig skyldig till ett uppenbart bedömningsfel i det kritiserade beslutet genom att ge företräde för andra omständigheter inom den relevanta marknaden för att anse den utgöra ett stängt oligopol. Således nämns i punkt 74 i den överklagade domen de faktorer som John Deere har åberopat, men i punkt 78—80 vidhålls att kommissionen inte hade gjort sig skyldig till ett uppenbart bedömningsfel genom att stödja sig på andra kännetecken inom marknaden — producenternas marknadsandelar, den relativa stabiliteten och de höga skyddsmurarna — för att anse att det rörde sig om ett stängt oligopol.

Enligt min uppfattning beaktade förstainstansrätten de faktorer som John Deere har anfört. Det är inte möjligt att inom ramen för ett överklagande åberopa samma argument som har framförts vid förstainstansrätten i fråga om marknadens faktiska kännetecken, vilka förstainstansrätten är behörig att fastslå.

37. Det andra fel som förstainstansrätten enligt John Deere gjorde sig skyldig till då den fastställde kännetecknen hos den brittiska marknaden för jordbrukstraktorer består i att den inte gjorde en vederbörlig undersökning av professor Albachs ekonomiska studie, som är den sakkunnig som klaganden hade utsett. Enligt min uppfattning föreligger inte detta fel, eftersom förstainstansrätten hänvisade till denna studie i punkt 75 i den överklagade domen. [7] I punkt 78—80 i denna dom stödde sig förstainstansrätten emellertid på en liknande beskrivning av marknaden för traktorer i Förenade kungariket som ingick i en studie av professor Neumann, en annan sakkunnig som kommissionen presenterade, och på studien avseende sektorn för jordbruksutrustning, vilken kommissionen också framlade. Enligt min uppfattning motiverade förstainstansrätten tillräckligt varför den valde den sistnämnda ekonomiska analysen av den relevanta marknaden, vilket innebär att det inte föreligger något uppenbart bedömningsfel, eftersom det inte kan krävas att förstainstansrätten i sin dom uttryckligen skall tillbakavisa vart och ett av argumenten i professor Albachs studie.

38. Det tredje felet i definitionen av kännetecknen hos den relevanta marknaden består enligt sökanden i de materiella oriktigheterna i de slutsatser förstainstansrätten drog på grundval av handlingarna i målet. John Deere anser — i motsats till förstainstansrätten — att det inte är möjligt att av dessa handlingar sluta sig till att den relevanta marknaden kännetecknas av att konkurrenternas ställningar är relativt stabila, att det finns höga skyddsmurar och att produkterna är tillräckligt homogena.

Detta argument kan inte godtas, eftersom det innebär ett åsidosättande av faktiska bedömningar som förstainstansrätten på ett slutgiltigt sätt har företagit vad gäller strukturen hos och kännetecknen för den brittiska marknaden för jordbrukstraktorer. Klaganden har varken åberopat eller utpekat oriktigheter i handlingarna i målet, på grund av vilka man skulle kunna sluta sig till att förstainstansrätten gjorde sig skyldig till en oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna. Detta innebär följaktligen att överklagandet inte kan godtas på denna grund och att hans argument inte kan finna stöd i domen i målet kommissionen mot Brazzelli Lualdi m. fl. [8]

39. Klaganden har för det fjärde påstått att förstainstansrätten oriktigt har definierat den relevanta geografiska marknaden genom att avgränsa den till marknaden för jordbrukstraktorer i Förenade kungariket.

7 — Professor Albach ansåg marknaden för traktorer i Förenade kungariket "som ett öppet oligopol för olika produkter där de huvudsakliga leverantörernas sammanlagda marknadsandelar minskar och där det finns nya deltagare. Det rör sig om en marknad med hård konkurrens ...".

8 — Dom av den 1 juni 1994 i mål C-136/92 P, kommissionen mot Brazzelli Lualdi m. fl. (REG 1994, s. I-1981), punkt 49, där följande fastslås: "Förstainstansrätten är således ensam behörig att fastställa de faktiska omständigheterna, förutom då den materiella oriktigheten av dess konstateranden grundas på handlingarna i målet."

Detta argument kan inte godtas, eftersom John Deere inte hade lagt fram det under förfarandet vid förstainstansrätten där bolaget begränsade sig till att diskutera informationssystemets inverkan på handeln mellan medlemsstaterna. [9]

40. John Deere har avslutningsvis anfört att förstainstansrätten i punkt 51 i den överklagade domen oriktigt ansåg att betecknandet av den relevanta marknaden som en starkt koncentrerad marknad innebar att det förekom mildare konkurrens inom denna marknad. Enligt John Deeres uppfattning är hård konkurrens möjlig på en oligopolistisk marknad.

John Deeres argument kan inte godtas i detta avseende. Förstainstansrätten begränsade sig inte till att fastställa ett automatiskt samband mellan graden av koncentration på en relevant marknad och konkurrensens intensitet på den. Förstainstansrätten analyserade nämligen kännetecknen för marknaden för jordbrukstraktorer i Förenade kungariket och drog härav slutsatsen att det rör sig om ett stängt oligopol. Vidare slöt sig förstainstansrätten till att förekomsten av ett informationssystem som det som har undersökts i denna tvist, på en marknad med liknande kännetecken, begränsar konkurrensen. John Deere har i sina påståenden inte åberopat något argument mot denna av förstainstansrättens slutsatser som sammanträffar med kommissionens slutsats i den kritiserade domen.

41. På grund av det nyssnämnda anser jag att överklagandet delvis inte kan prövas på denna grund och att de argument som kan tas upp till sakprövning inte kan godtas.

D — *Oriktig tillämpning av artikel 85.1 i EG-fördraget vad gäller konkurrensen mellan producenterna*

42. Denna av John Deeres grunder för överklagande består av tre delar, nämligen:

— Minskningen eller undanröjandet av osäkerheten rörande marknadens funktion har inte begränsat konkurrensen.

— Det har inte förekommit några ökade hinder för tillträde till marknaden.

9 — Se domen i det ovannämnda målet kommissionen mot Brazzelli Lualdi m. fl., punkt 59, som lyder på följande sätt: "Att tillåta att en av parterna för första gången vid domstolen åberopar en grund som han inte har åberopat vid förstainstansrätten skulle innebära att det vid domstolen, vars behörighet vid överklagande är begränsad, anhängiggjordes en mer omfattande tvist än den som förstainstansrätten prövade. Inom ramen för ett överklagande är domstolens behörighet således begränsad till att bedöma den rättsliga lösning som har uppnåtts på grundval av de grunder som har behandlats vid förstainstansrätten."

— Artikel 85.1 förbjuder inte "rent potentiella verkningar på konkurrensen".

Jag kommer i fortsättningen att undersöka var och en av de tre delarna av denna grund för överklagande.

1. Minskningen eller avskaffandet av osäkerheten rörande marknadens funktion har inte begränsat konkurrensen

43. John Deere anser att förstainstansrätten i den överklagade domen gjorde en oriktig tolkning av uttrycket i artikel 85.1: "begränsa ... konkurrensen". Enligt dess uppfattning begränsas konkurrensen när företagen avstår från att på ett oberoende sätt avgöra sitt beteende och således snedvrider konkurrensen. [10] I det föreliggande fallet fann varken förstainstansrätten eller kommissionen att konkurrensen hade begränsats, eftersom de inte visade att minskningen av osäkerheten på den brittiska marknaden för jordbrukstraktorer, vilken följde av systemet för utbyte av information, skulle ha begränsat företagens frihet att fatta egna beslut, och inte heller att detta system skulle ha lett till en minskad konkurrens.

Vad gäller företagens frihet att fatta självständiga beslut anser John Deere att systemet för utbyte av information inte har begränsat den, eftersom de uppgifter som lämnas av SIL hänför sig till konkurrenternas tidigare resultat och inte innehåller några uppgifter om affärshemligheter såsom priser, kundernas identitet eller produktionsprogram. Av dessa uppgifter framgår inte den framtida kommersiella strategin för företagen, vilkas uppträdande inför den ökade marknadskännedomen inte kan förutses och som inte nödvändigtvis sammanfaller därmed. Enligt klaganden bekräftas detta argument av domstolens dom i cellulosamålet. [11] Systemet för utbyte av information har för övrigt inte lett till en minskad konkurrens mellan de företag som tillverkar jordbrukstraktorer och deras aggressiva kommersiella strategier har inte försvunnit, eftersom detta system gav allmänna uppgifter om försäljning, vilka dessutom blev kända med flera månaders försening.

John Deere har bestridit att systemet för utbyte av information eventuellt skulle ha lett till minskad konkurrens. Bolaget anser tvärtom att detta system har medfört en positiv förändring av konkurrensvillkoren på marknaden för jordbrukstraktorer i Förenade kungariket, eftersom den ökade marknadskännedomen har stimulerat konkurrensen genom att göra det möjligt för företagen att bättre känna till konkurrenternas förväntningar och tendenserna på marknaden för att

10 — Dom av den 16 december 1975 i de förenade målen 40/73— 48/73, 50/73, 54/73— 56/73, 111/73, 113/73 och 114/73, Suiker Unie m. fl. mot kommissionen (REG 1975, s. 1663), och av den 14 juli 1981 i mål 172/80, Züchner mot Bayerische Vereinsbank (Rec. 1981, s. 2021; svensk specialutgåva, häfte 6).

11 — Dom av den 27 september 1988 i de förenade målen 89/85, 104/85, 114/85, 116/85, 117/85, 125/85— 129/85, Ahlström mot kommissionen (REG 1988, s. 5193; svensk specialutgåva, häfte 9), punkt 64, nedan kallat cellulosamålet.

anpassa sin planering av produktionen till dem.

44. John Deere har för att motivera sitt resonemang anfört olika argument som jag inte anser kunna godtas, eftersom de innebär en ändring av redogörelsen för de faktiska omständigheter som förstainstansrätten i den överklagade domen har ansett föreligga. Förstainstansrätten ansåg nämligen att marknaden för jordbrukstraktorer i Förenade kungariket är en oligopolistisk marknad med höga skyddsmurar (punkt 78—84), att de uppgifter som utbyttes inom ramen för informationsavtalet utgjorde affärshemligheter (punkt 81) och att tillverkarna regelbundet utbytte detaljerade och exakta uppgifter (punkt 51).

45. Med detta som utgångspunkt anser jag att överklagandet inte kan bifallas på denna grund, eftersom förstainstansrätten i den överklagade domen gjorde en riktig tillämpning av rekvisiten avseende konkurrensbegränsning, vilket måste vara uppfyllt för att ett avtal skall stå i strid med artikel 85.1.

46. Enligt domstolens rättspraxis begränsas eller snedvrids konkurrensen i den mening som avses i artikel 85.1 när de ekonomiska aktörerna avstår från att självständigt bestämma sin kommersiella strategi. Detta krav på självständighet hindrar dem inte från att insiktsfullt anpassa sig till sina konkurrenters uppträdande men är oförenligt med alla typer av direkta eller indirekta avtal mellan de ekonomiska aktörerna, vilka har till syfte eller resultat att ändra de normala konkurrensvillkoren på den relevanta marknaden, med beaktande av beskaffenheten av de levererade produkterna eller tjänsterna, företagens storlek och antal och denna marknads volym. [12]

47. Det står klart att de ekonomiska aktörernas självständighet att besluta om sin kommersiella strategi försvinner när de ingår ett avtal som begränsar deras framtida handlingsfrihet på marknaden. Nämnda oberoende kan visserligen inskränkas även när aktörerna inrättar samarbetsstrukturer för att söka uppnå ett gemensamt ekonomiskt intresse som, utan att direkt utgöra grund för en konkurrensbegränsande praxis, påverkar konkurrensen mellan producenterna.

48. I det föreliggande fallet har de företag som är de huvudsakliga tillverkarna av jordbrukstraktorer i Förenade kungariket inrättat en samarbetsstruktur, nämligen ett informationsavtal med avsikt att göra det lättare för dem att få kännedom om den brittiska marknaden. Resultatet av detta avtal blev en betydande ökning av marknadskännedomen och en därpå följande minskning av osäkerheten kring de konkurrerande företagens kommersiella strategi.

12 — De ovannämnda domarna i målet Suiker Unie m. fl. mot kommissionen, punkterna 173 och 174, och i målet Züchner mot Bayerische Vereinsbank, punkterna 13 och 14.

49. Enligt min uppfattning begränsar denna minskning av osäkerheten, som är en följd av informationsavtalet, företagens frihet att fatta självständiga kommersiella beslut och begränsar därför konkurrensen i den mening som avses i artikel 85.1. Denna slutsats, som är förenlig med kommissionens och förstainstansrättens argumentation, grundas på följande motiv:

— Ökad marknadskännedom och därpå efterföljande minskning av osäkerheten stärker konkurrensen endast på marknader där konkurrensen är mycket hård. På oligopolistiska marknader, som marknaden i det föreliggande fallet, gör en överdriven marknadskännedom det emellertid möjligt för företagen att snabbt känna till sina konkurrenters kommersiella strategi, vilket leder till en "spärr" på marknaden som inte uppmuntrar till aggressiva kommersiella strategier. Excessiv marknadskännedom tillintetgör eller åtminstone begränsar konkurrensen på en oligopolistisk marknad.

— De uppgifter som utbyts mellan de företag som är parter i avtalet hänför sig till affärshemligheter och gör det möjligt för nämnda företag att identifiera sina återförsäljares försäljning utanför och innanför koncessionsområdet samt att få kännedom om försäljningen från andra konkurrerande företag och dessas återförsäljare, vilka är parter i avtalet. De talrika uppgifter som lämnas av SIL om försäljningen gör det även möjligt för företagen att upptäcka parallellimport som härrör från andra medlemsstater.

— SIL lämnar uppgifterna till de företag som är parter i avtalet veckovis, månadsvis eller kvartalsvis. Tiden mellan försäljning och det att uppgifterna överlåts är rätt kort och medför att uppgifterna inte har någon "historisk" karaktär för företagen utan utgör information om den kommersiella strategi som de andra konkurrerande företagen använder.

— De företag som säljer traktorer är de enda mottagarna av SIL:s uppgifter vilka inte offentliggörs. Köparna drar följaktligen inte någon fördel av informationsavtalet. Denna omständighet innebär att domstolens rättspraxis från domen i cellulosamålet [13] — i motsats till vad John Deere har påstått — inte är tillämplig på förevarande mål, eftersom systemet med kvartalsvisa meddelanden om försäljningspriset för cellulosa, vilket producenterna tillämpade, i det målet medförde att köparna fick nyttig information. Avtalet i det föreliggande fallet gör det emellertid möjligt att utbyta uppgifter endast mellan de företag som säljer traktorer och som är konkurrenter på den brittiska marknaden.

50. Mot bakgrund av dessa överväganden anser jag att överklagandet inte kan bifallas på den första delgrunden.

13 — Den ovannämnda domen, punkterna 63 och 64.

2. Det har inte förekommit några ökade hinder för tillträde till marknaden

51. Förstainstansrätten ansåg i punkterna 52 och 84 i den överklagade domen att informationsavtalet var till hinder för de aktörer som ville få tillträde till den brittiska marknaden för jordbruksprodukter, eftersom de, om de inte deltog i avtalet, undanhölls nödvändiga uppgifter om sagda marknad och eftersom deras kommersiella strategi snabbt blev känd för de företag som redan var etablerade på marknaden, om de deltog i avtalet.

John Deere har invänt att detta påstående är felaktigt av två skäl. För det första är systemet för utbyte av information öppet utan åtskillnad för samtliga tillverkare och säljare som beslutar att etablera sig i Förenade kungariket. Om dessa inte ansluter sig till systemet, kan de tillämpa en självständig kommersiell strategi, även om de inte har tillgång till de uppgifter som lämnas genom avtalet. För det andra, om dessa nya aktörer deltar i systemet, försvinner inte deras frihet att handla självständigt på marknaden och deras kommersiella strategi blir inte snabbt känd för konkurrenterna.

52. Dessa argument kan inte godtas vid ett överklagande, eftersom John Deere genom dem har begränsat sig till att vid domstolen upprepa samma resonemang som förstainstansrätten inte godtog i den överklagade domen, utan att lägga fram något argument avseende den eventuella felaktiga rättstillämpning som förstainstansrätten skulle ha begått i sin bedömning.

3. Artikel 85.1 förbjuder inte "rent potentiella verkningar på konkurrensen"

53. John Deere anser att förstainstansrätten gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att i punkterna 61 och 92 i den överklagade domen hävda att artikel 85.1 innebär förbud mot såväl faktisk som potentiell verkan på konkurrensen, förutsatt att den är tillräckligt betydande. Därför ansåg förstainstansrätten att det var irrelevant att kommissionen inte hade bevisat att några faktiska konkurrensbegränsande verkningar av informationsavtalet förekom på den brittiska marknaden för jordbrukstraktorer.

Domstolens domar i målen Société technique minière [14] och Salonia [15] samt förstainstansrättens dom i målet Petrofina mot kommissionen [16], vilka förstainstansrätten har åberopat för att dra slutsatsen att artikel 85.1 innebär förbud mot rent potentiell konkurrensbegränsande verkan, har enligt John Deere tillämpats felaktigt i den överklagade domen. Domarna i målen Salonia och Petrofina mot kommissionen hänför sig till de

14 — Dom av den 30 juni 1966 i mål 56/65, Société technique minière (REG 1966, s. 337; svensk specialutgåva, häfte 1).

15 — Dom av den 16 juni 1981 i mål 126/80, Salonia (REG 1981, s. 1563; svensk specialutgåva, häfte 6).

16 — Förstainstansrättens dom av den 24 oktober 1991 i mål T-2/89, Petrofina mot kommissionen (REG 1991, s. II-1087).

potentiella verkningarna av ett avtal om handeln mellan medlemsstaterna och inte till dess eventuella verkningar på konkurrensen. I domen i målet Société technique minière fastställdes inte att rent potentiella konkurrensbegränsande verkningar skulle vara tillräckliga för att visa förekomsten av ett åsidosättande av artikel 85.1.

54. Dessa argument som klaganden har anfört kan inte godtas.

55. För att ett avtal skall vara oförenligt med artikel 85.1 är det nödvändigt att det har till "... syfte eller resultat att hindra, begränsa eller snedvrida konkurrensen på den gemensamma marknaden ...". Enligt domstolens rättspraxis [17] skall det för det första kontrolleras om själva syftet med avtalet utgör en konkurrensbegränsning. Om så är fallet, uppfylls det villkor som krävs enligt artikel 85.1 och det är inte nödvändigt att bedöma avtalets verkningar. Om syftet med avtalet inte är att begränsa konkurrensen, skall dess verkningar undersökas för att avgöra om det begränsar konkurrensen eller inte. [18]

Ett avtals verkningar skall bedömas med hänsyn till den konkurrens som skulle förekomma på den relevanta marknaden utan detta avtal. Domstolen anser därför att kommissionens undersökning av avtalen "... skall grundas på en bedömning av avtalen i sin helhet ...", vilket förutsätter att hänsyn skall tas såväl till de faktiska verkningarna som till de potentiella verkningarna av dessa avtal på konkurrensen [19] samt till det invecklade ekonomiska sammanhang i vilket konkurrensen skulle äga rum utan avtalet. [20] Det är dessutom nödvändigt att avtalet har en märkbar verkan på konkurrensen. [21]

Bestämningen av ett avtals verkningar på konkurrensen utgör en invecklad ekonomisk bedömning och förstainstansrätten har ansett att även om den har till uppgift att göra en fullständig granskning av att villkoren för tillämpningen av artikel 85.1 är uppfyllda, begränsas dess granskning av kommissionens invecklade ekonomiska bedömningar nödvändigtvis till att kontrollera att de följer reglerna för förfarande och motivering samt att de faktiska omständigheterna är materiellt riktiga, och att det inte föreligger något uppenbart bedömningsfel eller maktmissbruk. [22]

17 — Se särskilt domen i det ovannämnda målet Société technique minière, s. 359, dom av den 13 juli 1966 i de förenade målen 56/64 och 58/64, Consten och Grundig mot kommissionen (REG 1966, s. 429; svensk specialutgåva, häfte 1), av den 11 december 1980 i mål 31/80, L'Oréal (REG 1980, s. 3775), punkt 19, domen i det ovannämnda målet Remia mot kommissionen, punkt 18, dom av den 27 januari 1987 i mål 45/85, Verband der Sachversicherer mot kommissionen (REG 1987, s. 405; svensk specialutgåva, häfte 9), punkt 39, och av den 17 november 1987 i de förenade målen 142/84 och 156/84, BAT och Reynolds mot kommissionen (REG 1987, s. 4487; svensk specialutgåva, häfte 9).

18 — Se generaladvokaten Tesauros förslag till avgörande i målet C-250/92, DLG, dom av den 15 december 1994 (REG 1994, s. I-5641), punkterna 15 och 16.

19 — Domen i det ovannämnda målet BAT och Reynolds mot kommissionen, punkt 54, och förstainstansrättens dom av den 27 februari 1992 i mål T-19/91, Vichy mot kommissionen (REG 1992, s. II-415), punkt 59.

20 — Dom av den 12 december 1995 i mål C-399/93, Oude Luttikhuis m. fl. (REG 1995, s. I-4515), punkt 10.

21 — Dom av den 9 juli 1969 i mål 5/69, Völk (REG 1969, s. 295), och förstainstansrättens dom av den 8 juni 1995 i mål T-7/93, Langnese-Iglo mot kommissionen (REG 1995, s. II-1533), punkt 98.

22 — De ovannämnda domarna i målet Remia mot kommissionen, punkt 34, och BAT och Reynolds mot kommissionen, punkt 62.

56. I det föreliggande fallet hade informationsavtalet inte något konkurrensbegränsande syfte varför det var nödvändigt att undersöka dess verkningar på konkurrensen på den brittiska marknaden för jordbrukstraktorer. Förstainstansrätten ansåg i den överklagade domen att kommissionen i det kritiserade beslutet i tillräcklig utsträckning hade visat att verkningarna av informationsavtalet var begränsade.

Förstainstansrättens bedömning förefaller mig förenlig med domstolens rättspraxis som nämndes i det föregående stycket. Kommissionen hade nämligen i det kritiserade beslutet vederbörligen motiverat informationsavtalets potentiella konkurrensbegränsande verkningar med beaktande av kännetecknen hos den brittiska marknaden för jordbrukstraktorer (stängt oligopol med höga skyddsmurar) samt innehållet i uppgifterna och den frekvens med vilken de utbyts mellan de huvudsakliga ekonomiska aktörerna på marknaden. Det rör sig om en komplicerad ekonomisk situation och förstainstansrätten utförde i den överklagade domen den domstolskontroll som föreskrivs i domstolens rättspraxis.

Jag anser inte att förstainstansrätten borde ha krävt att kommissionen skulle göra en bedömning av avtalets faktiska verkningar på konkurrensen på den brittiska marknaden för jordbrukstraktorer för att visa vilka priser och marknadsandelar var och en av aktörerna skulle ha haft utan informationsavtalet.

57. Jag anser däremot att den omständigheten att förstainstansrätten i den överklagade domen nämnde domen i målet Salonia och sin dom i målet Petrofina mot kommissionen inte var helt relevant, eftersom det i båda fallen — såsom John Deere har påpekat — fastslogs att ett avtals potentiella verkningar skall beaktas vid bedömningen av om det påverkar handeln mellan medlemsstaterna eller inte. Denna hänvisning till rättspraxis, som förstainstansrätten gjorde till stöd för sitt resonemang, förklaras av att begränsning av konkurrensen och påverkan på handeln inom gemenskapen utgör två villkor som är nödvändiga för att ett åsidosättande av artikel 85.1 skall föreligga. Dessa villkor har en nära anknytning till varandra i domstolens rättspraxis [23] och i båda fallen är det enligt nämnda rättspraxis möjligt att beakta avtalens potentiella verkningar. Enligt min åsikt utgör den något vaga hänvisning till rättspraxis som förstainstansrätten gjorde inte felaktig rättstillämpning i det rättsliga resonemanget i den överklagade domen.

58. Jag anser mot bakgrund av det ovan anförda att överklagandet inte kan vinna bifall på denna grund.

59. På grund av det nyssnämnda anser jag att överklagandet delvis inte kan prövas på denna grund och att de argument som kan tas upp till sakprövning inte kan godtas.

23 — Se C. Bellamy och G. Child: *Derecho de la competencia en el mercado común*, Civitas, Madrid, 1991, s. 142.

E — *Oriktig tillämpning av artikel 85.1 på AEA:s möten*

60. John Deere har genom denna grund för överklagande hävdat att förstainstansrätten gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att i punkt 87 i den överklagade domen godta kommissionens resonemang enligt vilket de regelbundna mötena inom AEA för de företag som tillverkar jordbrukstraktorer utgjorde "ett forum för att upprätta kontakter" som underlättade en fortsatt politik med höga priser och som följaktligen begränsade konkurrensen i den mening som avses i artikel 85.1. Klaganden har anfört att medlemmarna inom ramen för Data System endast hade sporadiska möten för att lösa rent administrativa frågor och att kommissionen inte hade lagt fram någon bevisning vad gäller förekomsten av för höga försäljningspriser.

61. John Deere har inom denna grund för överklagande inte angett något skäl som skulle göra det möjligt att anse att förstainstansrätten gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att fastslå att kontakterna mellan traktortillverkarna inom branschsammanslutningens kommitté hade tjänat till att organisera formerna för informationsavtalets genomförande och, som en följd därav, till att minska priskonkurrensen. Denna grund för överklagande kan följaktligen inte godtas, eftersom den begränsas till att vid domstolen anföra likadana argument som de som framfördes av John Deere vid förstainstansrätten och som förkastades i punkterna 87 och 88 i den överklagade domen.

F — *Oriktig tillämpning av artikel 85.1 vad gäller begränsning av konkurrensen inom ett och samma märke*

62. John Deere har hävdat att förstainstansrätten gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att anse att informationsavtalet gjorde det möjligt för de deltagande företagen att ge absolut områdesskydd till sina återförsäljare (punkt 96 i den överklagade domen) och övervaka parallellimport genom fordonets ramnummer som tillverkaren antecknade på blankett V55/5 (punkt 97 i den överklagade domen).

Vad gäller det absoluta områdesskyddet för återförsäljarna anser klaganden att de uppgifter som tillverkarna lämnade genom avtalet om den sammanlagda försäljningen och återförsäljarnas försäljning i varje distrikt inte gjorde det möjligt för dem att utöva påtryckningar på de återförsäljare som sålde traktorer utanför sitt område, eftersom de inte visste till vilka kunder och i vilket annat distrikt försäljningarna hade ägt rum.

Vad gäller övervakningen av parallellimport anser John Deere att förstainstansrätten inte beaktade att blankett V55/5 från och med september 1988 inte längre sändes till parterna i Exchange av SIL och att SIL inte uppgav fristående importörers namn till parterna inom ramen för Data System.

63. Överklagandet kan inte vinna bifall på dessa båda delgrunder, eftersom det rör sig om likadana argument som de som John Deere åberopade vid förstainstansrätten och vilka denna med rätt inte godtog och eftersom de innebär ett ifrågasättande av redogörelsen för faktiska omständigheter som förstainstansrätten på ett slutgiltigt sätt slog fast i den överklagade domen utan att ge upphov till någon rättsfråga som kan kontrolleras inom ramen för överklagandet.

65. Förstainstansrätten konstaterade i punkt 101 i den överklagade domen att kommissionen inte hade kunnat visa att priserna på den brittiska marknaden var högre än på de kontinentala marknaderna, men John Deere kunde inte heller visa att de var lägre.

G — *Oriktig tillämpning av artikel 85.1 vad gäller inverkan på handeln mellan Förenade kungariket och de övriga medlemsstaterna*

64. Klaganden har påstått att förstainstansrätten gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att i punkt 101 i den överklagade domen godta resonemanget i det kritiserade beslutet enligt vilket informationsavtalet väsentligt påverkar handeln mellan medlemsstaterna. Med beaktande av den brittiska marknadens kännetecken och av att de huvudsakliga aktörer som förekommer på den marknaden opererar på hela gemenskapsmarknaden, bidrar den genom avtalet minskade konkurrensen nödvändigtvis till att importvolymen till Förenade kungariket påverkas. John Deere anser att kommissionen inte hade kunnat visa att priserna i Förenade kungariket skulle ha varit lägre än de som används i andra medlemsstater, vilket var det grundläggande argumentet för att visa vad informationsavtalet hade haft för inverkan på handeln inom gemenskapen.

66. Överklagandet kan enligt min uppfattning inte vinna bifall på denna grund. Förstainstansrätten fastslog nämligen i punkt 101 i den överklagade domen med rätta att informationsavtalet på ett väsentligt sätt påverkade handeln mellan medlemsstaterna i den mening som avses i artikel 85.1. Såsom förstainstansrätten påpekade, utgör kännetecknen hos den brittiska marknaden för traktorer, den stora andel av denna marknad som kontrolleras av de företag som är parter i avtalet (88 procent), identifikationen av försäljning inom detaljhandeln och den omständigheten att företagen var närvarande på marknaden i de andra medlemsstaterna tillräckliga skäl för att dra slutsatsen att avtalet i fråga påverkade handeln inom gemenskapen. Dessa argument visar utan tvivel med en tillräcklig grad av säkerhet att detta avtal hade en direkt eller indirekt, faktisk eller potentiell inverkan på handeln med jordbrukstraktorer mellan Förenade kungariket och de andra medlemsstaterna i den mening som avses i domstolens rättspraxis för att kravet på tillämpning av artikel 85.1 skall vara uppfyllt. [24]

24 — Se bland andra de ovannämnda domarna i målet Consten och Grundig mot kommissionen, s. 341, i målet Salonia, punkt 12, i målet Remia mot kommissionen, punkt 22, i målet DLG, punkt 54, och i målet Oude Luttikhuis m. fl., punkt 18.

H — *Otillbörlig vägran att tillämpa artikel 85.3*

67. Klaganden anser att förstainstansrätten gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att i punkt 105 i den överklagade domen fastslå att Exchange och Data System inte uppfyllde de nödvändiga villkoren för beviljande av ett enskilt undantag med stöd av artikel 85.3. John Deere har påpekat att förstainstansrätten begick ett fel då den ansåg att företaget inte hade visat att de konkurrensbegränsningar som hade följt av båda informationsavtalen hade varit absolut nödvändiga för att höja produktionen och distributionen till förmån för konsumenterna. Klaganden har dessutom påstått att det inte skulle ha varit möjligt att förfoga över så pålitliga uppgifter om den brittiska marknaden för jordbrukstraktorer, om tillverkarna hade utfört enskilda studier.

68. Överklagandet kan inte vinna bifall på denna grund, eftersom John Deere har begränsat sig till att därmed ifrågasätta redogörelsen för faktiska bedömningar som förstainstansrätten gjort eller till att vid domstolen upprepa samma argument som de som förstainstansrätten förkastade i den överklagade domen. John Deere har även hänvisat till de argument som det framförde vid förstainstansrätten utan att utpeka någon möjlig omtvistad rättsfråga i förstainstansrättens resonemang.

Rättegångskostnaderna

69. Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna, som enligt artikel 118 är tillämplig i mål om överklagande, skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Om klagandens argument kommer att förkastas, vilket jag föreslår, skall denna följaktligen förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

Förslag till avgörande

70. Mot bakgrund av det ovanstående föreslår jag att domstolen skall besluta enligt följande:

1) Överklagandet avvisas delvis.

2) Överklagandet i övrigt ogillas.

3) Sökanden skall ersätta rättegångskostnaderna.